

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Baptistae Bvrgi De Dominio Ser[enissi]mae Genvensis Reip. In Mari Ligvstico Libri. II.

Borgo, Pietro Battista

Romae, 1641

Confutatio eorum, quæ Dominio Genuensis Reipub. in mari Ligustico
videntur obstare. Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13096

250 De Dominio Ser.^{ma} Gen. Reip.

1. *Addit. ad
d. Statut. l. 3.
c. 24.*

2. *Leges nouæ
c. 32.*

3. *Addit. ad
d. c. 32.*

4. *Ex 4. capit.
ann. 1527. ex
d. Tabular.*

tis suffragiorum partibus, quo viri aptiores eff-
gerentur, eique restituta est authoritas castigand-
dorum criminum, quæ cum antea illi fuisset cõ-
cessa, videbatur per nouas leges fuisse sublata.
Præfectus demum Generalis classis triremium,
maritimus, alius Magistratus est, quem Nobilem
esse oportet, ac triginta annos natum, & Magi-
stratu aliquo, aut saltem Consiliarij munere fe-
liciter esse defunctum, alijsque dotibus, & qua-
litatibus insignem. Eligitur autem a Serenissi-
mis Collegijs, & minori Concilio eadem suffra-
giorum frequentia, qua Magistratus Prouisorum
triremium, eiusque authoritas, dum triremes
in expeditione versantur (nam dum vrbis por-
tum tenet, in Prouisorum administratione sunt)
est omnimoda, plena, & ampla, etiam in delictis
puniendis. Atque his quidem viribus, legibus, &
Magistratibus, Genuenses sui maris possessionem
defendunt, ac tuentur.

*Confutatio eorum, quæ dominio Genuensis
Reipublicæ in mari Ligustico
videntur obstare.*

C A P. XVI.

LIGUSTICI maris dominium, & pos-
sessionem quam iusto titulo sint adepti
Genuenses, quamque strenue, & dili-
genter classibus, & bona disciplina, sua in eo iu-
ra

ra

In Mari Ligustico. Lib. II. 251

ra defenderint, & defendant, tot tantisque iam testimonijs demonstrauius, vt nullum dubitationi locum reliquisse nobis videamur, quin ij legitimi eius sint domini, & possessores. Nihilo tamen secius non desunt, qui contradicendi studio, facto præiudicio quodam, hoc dominium allatrent. Ecquid adeo euident, aut iustum, quod suos calumniatores non patiat, & maleuolorum inuidiæ non subiaceat? Antequam igitur portum ingredior, huicque disceptationi supremam manum impono, cum his intercessoribus opus est congregari, eorumque calumnijs respondere, ne argumentis cedere in eo mari quisquam nos putet, vbi Maiores nostri armis triumpharunt; Tum demum, purgato etiam a calumniatoribus Ligustico, portum ingrediar, anchoram iaciam, & funem alligabo. Aiunt itaque primo, non esse Genuensium totum Ligusticum, cum Dux Allobrogum, & Princeps Monæci, ille in ea ipsius parte, quæ Nicæam, & Portum Herculis Monæci (qui Villa Franca dicitur) hic in ea, quæ Monæcum alluit, a nauigantibus exigant vectigalia, & portoria, cum nostros id scire, pati, & non contradicere, sit manifestum, quod dominij est indicium, vt vel ipsi asseruimus. Vt huic calumniæ respondeam, non mouebo litem ijs Principibus de iustitia tituli illarum exactio- num, cum hæc altiore requirat indaginem, quod aiunt, nec sit otium de ea disceptandi. Ad-

1. Lib. 1. his-
tus tract. c. 17

msup

mit-

252 De Dominio Ser.^{ma} Gen. Reip.

1. Bald. in
l. pen. nu. 13.
C. de condit.
in ser. Berna-
ch. n. de ga-
bell. p. 1. q. 6.
n. 20. add. ad
Caspoll. de ser-
uitut. rustic.
p. ad. c. 26. ad
lir. A. Pac. de
Domin. Mar.
Adriat. mibi
pag. 42.
2. Bald. d. n. 13

mittam in praesentia (saluo Genuensium iure) iusto titulo niti eorum Principum exactiones; At nihilominus factum, tectumq; remanere nostra Reip. in toto Ligustico dominium, certum est. Duplex namque dominium est, in genere alterum, quod superius dicitur; alterum in specie, quod inferius, & subalternum appellatur; iuxta quam distinctionem eiusdem rei dominium ad duos potest pertinere. Sic flumina Imperatoris sunt, secundum dominium in genere; singula autem, secundum dominium in specie, ad eas spectant ciuitates, per quarum territorium fluunt. Eodem pacto mare Ligusticum, secundum illud dominium in genere, Genuensium est, eo titulo, quo supra demonstrauius; secundum autem dominium in specie, pars eius, quae Nicæam, Villam Francam, & Monacum alluit, ad modo laudatos Ducem, & Principem spectare potest: neque hoc dominium in specie ei, quod in genere habet in toto Ligustico Resp. Genuensis, quicquam derogat, ut neque illud, quod habent ciuitates in singulis fluminibus, derogat Imperatoris dominio. Ac fortasse Maiores nostri haec vectigalia nauigantibus imponi sunt passi, ut illi Principes luminibus, alijsque adminiculis, nauigationem iuuarent, cum alioquin mari praepollentes, facillimo negotio id fieri vetare potuissent. Neque ullum omnino obtendere possunt ij Principes maris dominium; quibus namque classibus vnquam

quam Ligustico nauigarunt, quibus Genuenses maritimo dominio deturbare potuissent, atque illud sibi iusto titulo vindicare? Sane Princeps Monæci nullam vnquam classem instruxit, quæ id efficere potuerit; & Dux Allobrogum, quamuis duas triremes habeat, dominium tamen maris nunquam attingit, & Genuensium maritimæ potentia non est conferendus: Et 1° anno huius seculi XXV. in bello quod is Reip. nostræ intulit, prætoriam amisit, quæ in vrbis portum adducta est. Alia quandoque orta est etiam controversia, de eius Ligustici parte, quæ Finariensem alluit ditionem, cū Hispani ad Varigottum, eius ditionis pagum, extruere portum molirentur. Nonnulli etenim, Regem Catholicum iure id facere posse præferebant, 2° asserentes: Marchiones Finarienses in eo ipso loco alias portum habuisse, 3° ipsisque in concessione, quam *Inuestituram* appellant, Finariensis ditionis, facta a Friderico Primo Ænobarbo, anno supra millesimū centesimum sexagesimo secundo, mari terraque tributam fuisse iurisdictionē, quam inuestiturā confirmarunt Fridericus alter, Carolus Quartus, Maximilianus Primus, Carolus Quintus, Ferdinandus Primus, Rodolphus Secundus, Cæsares; ac demum Matthias etiam Cæsar post contractus venditionis, & permutationis inter Philippum Tertium Regem Catholicum, & vltimum Finariensem Marchionem Sfortiam Andream, rela-

1. Capriat. hist. d' Ital. l. 8.

2. D. Iuan. Ruiz de Laguna en el discurso del derecho, que tiene su Magestad para fabricar puerto en el Final. c. 1. n. 9.
3. Ibid. c. 3. an. 1. ad 9.

254 De Dominio Ser.^{ma} Gen. Reip.

1. Ibid. c. 4.
num. fin. cir-
ca med. in 4.
cap. 1. con-
tractus.

tis, approbatisque supra laudatorum Cæsarium
inuestituris, & priuilegijs, concessit speciatim fa-
cultatem portum extruendi: Idemque Sfortia
Andreas in ijs contractibus, se consentire fatetur,
& esse contentum, vt Rex Catholicus repararee
portum Varigotti, extrueretque suis expensis ma-
ritimam stationem ad *Fontanellas*, ita dictas, aut
ad promontorium, quod vocant *Caprazoppa*,
vt alias destinauerat Cardinalis Dominicus Car-
rettus. Præterea cum Rex Catholicus effectus sit
dominus territorij Finariensis, illum esse aiunt
etiam dominum alluentis maris, cum istud com-
prehendatur sub nomine territorij. Hæc, aliaque
eiusmodi argumenta afferebantur ab ijs publicæ
quietis inimicis, qui tanquam classicum canen-
tes, Regem Catholicum Reip. nostræ, de Hispanica
Monarchia optime meritæ, infensum red-
dere gestiebant: illi inquam Republicæ, quæ
Catholicis Regibus (vt alia omitram innumera,
quæ ijs in dies præstat) Christophorum Colum-
bum, Andream Auriam, Ambrosium Spinulam
peperit, quorum primus integrum orbem, huic
nostro æqualem: alter Neapolitanum Regnum,
Ducatum Mediolanensem, & quicquid in Italia
Hispanis paret, eorum imperio adiecere: tertius
Belgicas prouincias conseruauit. Cumque apud
Rodolphum Secundum Cæsarem, de hoc nego-
tio disceptaretur, Georgius Auria, Reip. apud Cæ-
sarem Legatus, post iura suæ Reip. allata, professus
est,

est, ut supra¹ retulimus, eam minime laturam, ut suo dominio derogaretur, sed iustis armis sua iura defensuram. Sic omnes seditiosorum machinationes concidere, optimo Rege aures ijs minime ulterius præbere; neque de hoc negotio, quod nullum habebat fundamentum, postmodum actum est. Videamus nihilominus, quanti ponderis sint argumenta, quæ afferebantur. Quod itaque aiebant primum, Finarienses Marchiones ad Varigottum portum habuisse, veritati repugnat, cum apud scriptores omnino nullos de hoc mentio habeatur, nullumque ipsius extet testimonium. Non etenim portum, sed arcem eos² Marchiones ad Varigottum habuisse narrant historiæ, quam etiam Simon Buccaniga Dux noster solo æquavit. Cæsares autem, qui Finariensis ditionis inuestituram concesserunt, cum iurisdictione mari, terraque, ac facultate fabricandi portum, id facere iure non poterant, cum maris Ligustici domini non essent, quod iusto titulo Genuenses, absque ullo Germanorum Cæsarium auxilio, suo imperio adiecerant,³ ut demonstrauimus. Neque forsitan omnino veræ sunt illæ inuestituræ, cum vtriusque Friderici (quos tamen pro se citant aduersarij) extent diplomata in contrarium, quibus, ut diximus, totius Ligustici a Monæco vsque ad portum Veneris (intra quod spatium Finariense concluditur) dominium nostrorum approbârunt. Sfortia autem An-

1. Hoc lib.
c. 14.

2. Foliet. hist.
Genuen. l. 7.

3. Hoc lib.
c. 11.

4. Ibid. c. 14

256 De Dominio Ser.^m Gen. Reip.

dreas facultatem Regi Catholico extruendi portum minime aut concedere, aut vendere poterat, quam nunquam habuerat, qui in Ligustico ne guttam quidem aquæ possederat. Friuolum est demum, quod afferunt, dominum territorij esse dominum etiam maris, quod territorij nomine comprehendatur; nam verum id esse concedimus; vbi mare alterius iam non sit, aut ab alio possideatur, cuiusmodi erat, atque est Ligusticum, quod cum a Genuensibus obtineatur, in eoque illi eandem habeant iurisdictionem, quam in Genuæ Ciuitate, alterius iam esse non potest, nisi eo dominij genere, quod nuper dominium in specie dici docuimus, ideoque nedum portum extruere, sed nec quidquam in eo moliri, absque Genuensium concessione, quis potest. Atque ita demum Iureconfulti intelligunt dominum territorij, maris cohærentis habere iurisdictionem, cum illud non fuerit prius ab alio occupatum. Postrema est eorum calumnia, qui ideo Genuenses non esse Ligustici dominos dicunt, quod non cogant in eo nauigantes, a se petere veniam, nec prohibeant illos, qui inter se sunt hostes, in eo manus conferere. Ad quam facillima responsio est, quod tametsi Genuenses, pro suo in eo mari dominio, hæc possent imperare, suo tamen iuri non detrahunt, etiam si non imperent; cum namque ista legibus nostris interdicta non reperiantur, nec in ijs do-
minium

1. Hoc lib.
cap. 12.

2. Barr. in
tractat. de
Insul. in ver-
bo, nullius.
tit. 1. in fin.
Capoll. de ser-
uis. rustic.
pred. c. 26.
tit. 11. Pac.
de dom. mar.
Adrian. mihi
pag. 41.

2275

In Mari Ligustico. Lib. II. 257

minium maris consistat, libera quibusuis relin-
qui possunt. Neque minus suarum ditionum
sunt domini Coloniensis Archiepiscopus, Dux
Cliquia, Leodienses, alijque, qui in inferiori Ger-
mania, in suis ditionibus Hispanos, Hollandosq;
manus conferere patiuntur, quam alij, qui ve-
tant in suis terris inter eos, qui inuicem sunt
hostes, sibi vero amici, hostilia exerceri: Ac
similiter Rex Catholicus, qui libere per suas
prouincias, quoscunque non hostes, iter fa-
cere permittit, non minus suorum Regnorum
est dominus, quam Magnus Moscouia Dux, &
Sinarum Monarcha, qui exteros absque venia
intra fines suorum Imperiorum repertos, casti-
gant, puniuntque. Cum namque hæc & similia
ad arbitrium dominantium fieri, & omitti pos-
sint, si omittantur, dominio detrahunt nihil, vt
superiori libro demonstratum est. Ac tale qui-
dem Imperium, in mari Ligustico, eo titulo, ijs
armis, ea disciplina, qua narrauimus, Maiores
Nostri quasi per manus nobis tradidere,
cui nihil officiant calumniae, quod-
que integrum, sartum tectum-
que posteris, vt spero,
Deo dante, trans-

mitteremus.

